11 Prilika o sejalcu

Druga Predpostna nedelja

Luka 8, 4-15

Ko se je zbirala velika množica in so ljudje iz raznih mest prihajali k njemu, je spregovoril v priliki: »Sejalec je šel sejat svoje seme. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Pohodili so ga in ptice neba so ga pozobale. Drugo je padlo na skalo, in ko je pognalo, se je posušilo, ker ni imelo vlage. 'Drugo je padlo med trnje, in trnje, kije zrastlo z njim, gaje zadušilo. In spet drugo je padlo v dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.«

Ko je to povedal, je zaklical: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša!« Njegovi učenci so ga spraševali, kaj pomeni ta prilika. Rekel jim je: »Vam je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, drugim pa je to dano v prilikah, da gledajo, pa ne vidijo, in poslušajo, pa ne doumejo.«

»Prilika pa pomeni tole: Seme je Božja beseda. Ob poti so tisti, ki poslušajo, nato pa pride hudič in jim vzame besedo iz njihovih src, da ne bi verovali in ne bi bili rešeni. Na skali so tisti, ki z veseljem sprejmejo besedo, ko jo slišijo, vendar ti nimajo korenine: nekaj časa verujejo, v trenutku preizkušnje pa odpadejo. Seme, ki je padlo med trnje, so tisti, ki slišijo, vendar se zaradi skrbi, bogastva in naslad življenja na svoji poti zadušijo, tako da ne obrodijo sadov. Seme v dobri zemlji pa so tisti, ki z lepim in dobrim srcem besedo slišijo in jo ohranijo ter v stanovitnosti obrodijo sad.«

20. januar 1872

To priliko o sejalcu in semenu, katero Sem nekoč povedal Mojim učencem in ljudstvu, ki Me je obdajalo, je lahko razumeti v obliki, v kateri Sem jim jo podal, toliko bolj, ker tudi v Evangeliju stoji primerna razlaga, kakršno Sem podal Mojim učencem, vendar pa ne ljudstvu, ki Me je poslušalo.

Glede na to pojasnilo je seme Moja beseda. Kjer pade na pot in bo poteptana z nogami, pomeni brezbrižnost tistih, ki jo slišijo, vendar se za njo ne menijo in jo zaničujejo, in gredo, uklanjajoč se edino posvetnim interesom, mimo nje. Kamnita podlaga, na katero pade seme opisuje srca, ki - kakor učenjaki in teologi - sprejmejo seme samo toliko, v kolikor se prilega njihovi znanosti. Vendar pa, kakor hitro se pri njih pokažejo razlike v mnenjih, to seme najde na kamnitih tleh zelo malo ali pa sploh nobene hrane in se mora posušiti.

Če pade seme med trnje in z njim raste, pove to toliko, da ljudje Moji Besedi verjamejo in živijo po njej, v kolikor se sklada s posvetnim nazorom. Če so zaradi nje udarjeni ali če Moja Beseda zahteva žrtvovanje ali samozatajevanje, bo tako odrinjena na stran in zaradi tega ne prinese nobenih sadov. Potem ostanejo kvečjemu pri lepih besedah, toda do dejanj ne pride!

Tako daleč Sem to razlago podal že Mojim apostolom. Sedaj pa poglejmo, kako bi uporabili to prispodobo v današnjem času in ali ne vsebuje še drugo, važnejšo plat.

Preden nadaljujemo z razlago, moramo najprej odgovoriti na naslednja vprašanja: Kaj pravzaprav je seme? Kaj in kakšen namen ima sejanje, in kakšen je namen sejalca? - Šele po odgovoru na ta vprašanja lahko sledi resnična razlaga in pojasnilo v duhovni ustreznosti ali korespondenci; kajti na splošno izgovarjate prav veliko besed, ne da bi se zavedali njihovega globokega in duhovnega pomena. Samo tisti, ki pozna globok in ustrezen duhovni pomen besed, je vešč svoje govorice. Takšen ima

dar, da s svojimi usti proizvaja zvoke, ki se lahko razumejo v duhovnem pomenu. Vsaka beseda, ki prihaja iz njegovih ust, je žarek duhovnosti, ki v njem osvetljuje dušo, jo poduhovi in postopno vodi naprej k združitvi z Menoj. Zato je med govorjenjem in govorom velika razlika. Nekdo lahko veliko govori in vendar nič ne pove, medtem ko se važen pomen duhovnega govora po vsebini oblikuje sam po sebi.

Zato najprej pričnimo z besedo "seme" in jo v njenem pomenu bližje opazujmo.

Glejte, seme vsebuje neskončnost. Iz enega semenskega zrna neprestano nastajajo izdelki iste vrste, kateri seme pripada. Pri stvarjenju materialnega sveta je bilo to urejeno tako, da Sem samo enkrat ustvaril posamezne stvari. Vanj Sem že položil klico za nadaljnje razmnoževanje tako, da začetni učinek, razvijajoč se sam iz sebe, vso večnost ne bo nikoli več prenehal, dokler obstajajo sestavni deli ali elementi, ki so za razvoj semena prisotni v prsti in v zraku.

Kakor seme drevesa nosi v sebi vse klice bodočega namena, prav tako Moja beseda, katera kot izdelek Mojega duha rojeva neprestano nekaj novega, nikoli ne premine in traja večno. - Zato je rekel Janez: "V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila Bog!"

Tudi Sam Sem semensko zrno, iz katerega bo nenehno in večno izhajalo Božansko. Kamorkoli ta beseda pade kot seme, vzbudi tla, na katera pade, k delovanju - pogosto trajno, pogosto pa samo začasno.

Ker pa Sem tudi sejalec, ki seje seme po vsem stvarstvu, se seveda tudi zgodi - kot rečeno v priliki - da ne uspeva vsako seme enako. Prvo prinese več, drugo manj in tretje sploh nobenih sadov. Prvič, ker se celo svetovi Mojega stvarstva, skupaj z njihovimi prebivalci, ne nahajajo vsi na enaki stopnji, in drugič, ker imajo vsepovsod ljudje svobodno voljo, da lahko delajo kar hočejo, kar se jim zdi dobro. Od tod izhajajo različni duhovni rezultati na vseh nebesnih telesih in pri vseh ljudeh, in zaradi tega daljše ali krajše poti, katere morajo prehoditi vsa ustvarjena bitja, da dospejo do svojega cilja, to je poduhovljenja duš.

Kakor sejalec vsepovsod raztresam Moje seme. Kjer bo sprejeto brezbrižno, je lastna krivda samih duš, če morajo potem iti skozi grenko in trpko šolo. Kjer pade Moje seme na kamnita srca, kjer ne obrodi zato, ker ga vsak lahek posvetni veter odpihne in ne pusti o njem nobene sledi, tam se bo tudi ta trdota src sčasoma omehčala. Kjer pa Moje seme pade na trnata tla in raste skupaj ,s plevelom, tam bo tudi njegova usoda enaka kot plevelova, ki ga bo potrebno iztrebiti. Potem tistim ljudem ne bo preostalo nič drugega, kakor pusta zemlja njihovih src, iz katere ne more zrasti nič stalnega, niti pregrehe, niti kreposti. Samo tam, kjer Moja beseda

pade na plodna tla, kjer bodo srca zaradi Mene že vnaprej pripravljena, tam bo seme Moje Besede vzklilo, zacvetelo in prineslo sadove, po čemer se bodo lahko drugi zgledovali.

Moja Beseda je bila zasajena kakor seme in se še vedno vsak dan zasaja, da bi ljudi naredila za resnične ljudi, ki Me bodo vredni, da bi kot natančna podoba Moje Božje Biti, postopoma postali to, za kar sem jih določil.

Že od časa Mojega zemeljskega življenja naprej, smo Jaz in Moji izvoljeni sejali Mojo Božansko Besedo ljubezni. In ker so nekoč Moji poslušalci obstajali iz različnih vrst ljudi, Sem hotel s to priliko pokazati prvemu njegovo nepremišljenost, drugemu brezbrižnost in tretjemu posvetni pohlep in jim s tem pokazati, kakšen bo končni rezultat, če bodo Mojo Besedo samo poslušali in jo ne bodo dejavno izvajali. Kar Sem takrat tam rekel Mojim poslušalcem in apostolom: "Kdor ima ušesa, naj sliši!", to sedaj ponovno govorim, ker Bom kot sejalec kmalu spet prišel, da bi požel sadove Mojega semena.

Bolj kot kdaj poprej je Moja Beseda sedaj, kakor duhovno seme večne blaženosti, poteptana na vseh poteh in pojedena od ptičev, ki hočejo Mojo Besedo podrediti svojim interesom. Ta že dolgo pada na kamnita tla sebičnih src, kjer se bo brez hrane morala posušiti. In če še tu in tam kakšna bilkica cveti, ter stoji med užitki sveta, jo bodo samo tako dolgo spremljali in negovali, dokler bo z mnenjem sveta v soglasju. Ko pa bo zahtevala žrtev, bo pri velikih in malih vržena čez krov.

Redki so tisti, ki kljub težavam, borbi in trpljenju obdržijo Mojo besedo v srcih, jo skrbno negujejo in jo tudi izvajajo z dejanji. Kot Sem nekoč rekel, da je mnogo poklicanih, ki si bodo s semenom Moje Božje besede po tem kratkem zemeljskem življenju onstran pridobili trajno blaženost, je med temi poklicanimi samo malo izvoljenih, ki bodo pridobili palmo zmage, katero sem si Jaz Sam, kot človek, nekoč priboril s križem in na križu.

Sam Sem vzgled, predhodnik človeštva. Kakor se Moje življenje ni izkazalo z visokim rojstvom in z drugimi ugodnimi okoliščinami in Sem končno moral pred množico kakor zločinec končati Moje zemeljsko življenje na križu sramote, prav tako bo šlo vsem, ki Mi bodo sledili. Tudi njih bodo preganjali, zaničevali in zlorabljali. Toda, kakor sta Moje vstajenje in pozneje Moja vrnitev v Moje kraljestvo uničila vse načrte ljudi in Sem poduhovljen prišel v Moja Nebesa, bodo tako tudi tisti, ki so svoje srce ponudili kot dobro zemljo Moji besedi, nekoč želi, kar Sem tukaj posejal v njihova srca. Poplačani bodo z zavestjo, da so se borili, trpeli, toda tudi zmagali. Prejeli bodo plačilo, ker niso nikoli - kot domišljavi popotniki - poteptali Mojega, na njihovo pot raztresenega, zrnja ljubezni. Niti niso dopustili, da bi njihovo srce

okamnelo, niti niso zanemarili brsteči plod, zaradi posvetnih užitkov, ki so trnje za vse, kar je duhovno. Kakor dobra zemlja bodo nosili žlahtne plodove, kakor Sem tudi nekoč rekel: "Po njihovih sadovih jih boste spoznali!"

Tako je posevek dozorel, da se bo pšenica končno ločila od plevela, trnje in osat se bosta podvrgla čiščenju podobnemu ognju, zrelo zrnje pa se bo zbiralo v Mojih skednjih. Povsod že lahko vidite, kako se pričenja čiščenje. Prišel Bom, da Bom za Moje posejano seme zahteval odgovornost. - Kakršno delo, takšno plačilo!

Moja Beseda je Božje seme, je seme večnosti za večnost. Čeprav se seme ne upošteva, čeprav bo poteptano z nogami, čeprav raste med trnjem, - zmeraj ostaja Božja klica in eno zrno zadostuje, da spočne obilico tega, kar je dobrega, ki se potem izlije preko sveta. Zato je vseeno, če bo tudi na tisoče teh semenskih zrn posejanih zaman. Tisti, ki bodo padli v dobro zemljo, v verujoča srca, bodo razširjali luč tistim, ki bodo ostali v temi. In tako ne bo nikoli uničeno to, kar Sem kot Stvarnik ustvaril, kar Sem kot Jezus zapečatil s smrtjo na križu, in kar Bom sedaj v kratkem času kot žanjec iz polj duhovnega delovanja prinesel domov. Čeprav bo žetev tudi majhna, leži prav v malem dokaz, da veliko nikoli ne bo ovenelo in razpadlo; če je ovito v najmanjše, zmore ustvariti največje.

Zato tudi vi ne dopustite, da vaša srca okamenijo ali da jih prerasteta plevel in osat! Bodite vedno pripravljeni, da boste Mojo Besedo, ki v tako različni obliki poživlja vaše duše, tudi v resnici pustili vzkliti, da ne boste delili usodo tistih, ki Mojo Besedo sprejmejo samo površno in se potem, ko pride do dejanj, pokaže, da se je seme prilepilo samo na površino njihovih src, nikoli pa ni prodrlo globoko v njih!

Dobro razmislite: Sejalec seje zato, da bi lahko nekoč žel! Čas žetve se približuje! Pripravite se, da boste sprejeti v Moje skednje in da ne boste morali stopiti na dolgo pot k poboljšanju, posuto s trnjem in osatom!

Zatorej: Kdor ima ušesa, naj posluša, dokler je še čas! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige